

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Tăriță Andriana în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Talpă Victor Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat or. Xxxxx str. Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 10.10.2016-22.05.2017

2. *instanța de apel*: 12.06.2017-20.09.2017

3. *instanța de recurs*: 29.11.2017 - 16.01.2018

în baza actelor din dosar,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca sediul Florești din 22 mai 2017, Talpă Victor Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 4 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa numită i-a fost adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei complementare stabilite prin sentința Judecătoriei Florești din 30 martie 2015, fixându-i definitiv pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 4 luni cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități legate de transportarea, păstrarea, prepararea substanțelor narcotice pe termen de 6 luni.

Potrivit art. 87 Cod penal, a fost dispus ca pedeapsa cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita anumite activități legate de transportarea, păstrarea, prepararea substanțelor narcotice pe termen de 6 luni să fie executată de sine stătător.

Prin aceeași sentință, procesul penal în privința lui Vangheli Alexandru a fost încetat în temeiul art. 2 alin. (1), art. 1 alin. (3) a Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, partea a sentinței ce nu a fost contestată.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Talpă Victor, la 24 decembrie 2015 în jurul orei 21.00, aflându-se pe str. Alexandru cel Bun din or. Florești, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționând intenționat și împreună cu Vangheli Alexandru, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, printr-o obraznicie deosebită, încalcând în mod grosolan și demonstrativ regulile morale, sociale de conviețuire, fără nici un motiv, sub pretextul că Loghin Vladilen ar fi efectuat o manevră neregulamentară, fiind la volanul microbuzului de model „Hyundai HI” i-au aplicat ultimului mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i dureri fizice. Ulterior, la fața locului au venit Loghin Cristina și Soltan Liliana, care au intervenit în ceartă cu scopul de a aplana conflictul. În timp ce Loghin C. încerca să-l apere pe Loghin V., i-au fost aplicate mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, inclusiv în regiunea capului, fiindu-i cauzate leziuni corporale, ce potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 37/D din 17.02.2016 se califică ca vătămări corporale ușoare.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, respectivele acțiuni a lui Talpă V., au fost calificate de drept de către instanța de judecată în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal – huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșit de două persoane.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Talpă V. să fie condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare. Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa numită, a cumula parțial partea neexecutată din pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Florești din 30.03.2015, fixându-i pedeapsă definitivă pentru cumul de sentințe, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de circulația de droguri, pe termen de 3 ani.

În motivarea apelului a invocat că, instanța de judecată a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei și a calificat corect acțiunile inculpatului, Talpă B., în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, însă la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. 85 și art. 90 alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 septembrie 2017, a fost admis apelul declarat, fiind casată sentința în latura stabilirii pedepsei lui Talpă V., rejudecată cauza și pronunțată o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acesta a fost declarat vinovat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa respectivă a fost adăugat parțial partea neexecutată din pedeapsa numită prin sentința Judecătorei Florești din 30 martie 2015, stabilindu-i definitiv pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani 1 lună, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de transportarea, păstrarea, prepararea substanțelor narcotice pe termen de 3 ani.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat, că procurorul a contestat sentința doar în privința inculpatului Talpă V. și numai în partea ce ține de stabilirea pedepsei acestuia, respectiv se va expune doar în această privință.

În opinia instanței de apel, pedeapsa aplicată inculpatului, Talpă V., nu a fost individualizată corect în raport cu circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și prevederile legale, reținând temeinicia apelului declarat de către procuror.

Astfel, instanța de apel având în vedere prevederile art. 7 alin. (1), 75 alin. (1), 61 Cod penal, a considerat că inculpatului, Talpă V., urmează a-i fi stabilită pedeapsă sub formă de închisoare.

La individualizarea și stabilirii pedepsei sub formă de închisoare inculpatului Talpă V., instanța de apel a ținut cont de prevederile legale, având în vedere infracțiunea comisă, care se clasifică ca una mai puțin gravă, motivul acesteia fiind cearta apărută ca urmare a consumului de băuturi alcoolice și aprecierii incorecte a situației în traficul rutier, de personalitatea celui vinovat, care este o persoană anterior condamnată și care a comis infracțiunea în termen de probă, fiind caracterizat negativ la locul de trai, cu evidență la medicul narcolog. Totodată s-a ținut cont și de prezența circumstanței atenuante – recunoașterea vinei și căința sinceră, precum și de prezența circumstanțelor agravante – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru fapte care au relevanță pentru cauză și săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

Totodată, instanța de apel a menționat că inculpatul, Talpă V., a fost condamnat prin sentința Judecătorei Florești din 30.03.2015, în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de transportarea, păstrarea, prepararea substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani, iar potrivit art. 90 Cod penal, i-a fost stabilit un termen de probă de 2 ani.

Prin urmare, ținând cont de cele menționate, instanța de apel a reținut că inculpatul a săvârșit infracțiunea în termen de probă, fapt ce necesită a fi luat în considerație la stabilirea pedepsei, fiind aplicabile în cazul dat normele prevăzute la alin. (1) art. 90 și art. 85 Cod penal.

Așadar, infracțiunea comisă de Talpă V. a fost comisă la data de 24.12.2015, adică în termen de probă și până la executarea completă a acestuia, iar în cazul comiterii unei infracțiuni în termenul de probă, se întrerupe derularea în continuare a acestuia. Respectiv, odată ce inculpatul a comis infracțiunea în termenul de probă, acesta nu mai poate fi considerat executat în continuare, deoarece intervin prevederile alin. (10) art. 90 și art. 85 Cod penal.

În cele din urmă, instanța de apel a ajuns la concluzia, că aplicarea pedepsei cu închisoare pe termen de 3 ani 1 lună, învederând prevederile art. 85 Cod penal, va fi una echitabilă, proporțională faptei săvârșite și care își va atinge scopul, va contribui la corectarea și reeducarea inculpatului, va restabili echitatea socială și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane. Astfel, pedeapsa cu închisoare îl va determina pe inculpat să conștientizeze încă odată fapta comisă, să se resocializeze, corecteze și pe viitor să se abțină de la comiterea faptelor penale.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, declarat de către avocatul Tăriță Andriana în numele inculpatului, Talpă V., prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă, că pedeapsa stabilită de către instanța de apel este prea aspră, deoarece inculpatul a conștientizat greșeala comisă, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele săvârșite, iar părțile vătămate careva pretenții de ordin material și moral, față de inculpat nu au.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat, pe care-l consideră inadmisibil ca vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel corect a admis apelul declarat, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 1 lună și în corespundere cu sancțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

8. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Deși apărătorul la temeiurile de drept a indicat art. 427 Cod de procedură penală, însă nu a specificat concret în baza cărui punct din cele 16 prevăzute la alin. (1) al normei menționate își întemeiază recursul declarat. Totodată, din conținutul recursului declarat se reține, că autorul critică decizia instanței de apel în partea pedepsei stabilite inculpatului, considerând-o ca fiind prea aspră, în cele din urmă solicitând menținerea sentinței. În asemenea împrejurări, Colegiul desprinde din sumarul recursului declarat semnalarea de către recurent a cazului de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În același timp, Colegiul penal constată din recursul declarat, că avocatul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu faptul că instanța de apel nu a luat în

considerație la stabilirea pedepsei inculpatului, Talpă V., cumulul de circumstanțe atenuante prezente în cauza supusă judecării.

Verificând și analizând materialele cauzei, precum și hotărârea atacată a instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, în opinia Colegiului nu și-a găsit confirmarea temeiul de casare semnalat de către partea apărării în prezenta speță, deoarece instanța de judecată de al doilea grad de jurisdicție și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, precum și a dispozițiilor art. 85 Cod penal.

În susținerea concluziilor sale, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ce se clasifică conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune mai puțin gravă, iar sancțiunea infracțiunii imputate, la momentul comiterii acesteia de către inculpat prevedea pedeapsă cu amendă în mărime de la 400 la 1.000 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani.

În prezenta speță, instanța de apel l-a condamnat pe inculpatul, Talpă V., pentru infracțiunea săvârșită, la 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, aplicând și prevederile art. 85 Cod penal, fiindu-i adăugat parțial la pedeapsa respectivă și partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Florești din 30 martie 2015, fixându-i definitiv pedeapsă de 3 ani 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de transportarea, păstrarea, prepararea substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani.

Reieșind din textul hotărârii instanței de apel, se reține că la stabilirea pedepsei s-a luat în considerație faptul, că inculpatul a fost condamnat anterior prin sentința Judecătorei Florești din 30 martie 2015, în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de transportarea, păstrarea, prepararea substanțelor narcotice pe un termen de 3 ani, iar potrivit dispozițiilor art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei stabilite pe un termen de probă de 2 ani.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit consideră, că instanța de apel justificat a ținut cont în speța dată și de stipulările legale specificate la alin (10) art. 90 Cod penal, unde este prevăzut, că în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a

executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85, dacă, după caz nu sunt aplicabile prevederile alin. (11) din prezentul articol.

De menționat este și acel fapt, că în prezenta cauză deferită judecării, din lucrările dosarului s-a constatat prezența circumstanțelor atenuante, cum ar fi recunoașterea vinei, căința sinceră și lipsa pretențiilor din partea părților vătămate, precum și a celei agravante – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză. În această situație, Colegiul atestă, că instanța de apel a ținut cont și de prevederile art. 78 alin. (4) Cod penal, conform cărora în caz de concurs al circumstanțelor agravante și celor atenuante, coborârea pedepsei până la minimumul sau ridicarea ei până la maximum prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie. În cele din urmă, învederând dispoziția legală supra enunțată, Colegiul consideră, că instanța de apel a dozat corespunzător quantumul pedepsei cu închisoare, ce reprezintă un termen stabilit în limita medie, adică de 3 ani.

În ce privește modalitatea de executare a pedepsei aplicate inculpatului și la acest capitol, în opinia Colegiului, instanța de apel justificat a stabilit de a fi executată real în penitenciar de tip semiînchis, luând în vedere personalitatea inculpatului, care potrivit materialelor cauzei se caracterizează negativ (f.d. 142 v. 1), aflându-se la evidența medicului narcolog (f.d. 143 v. 1). Mai mult ca atât, Talpă V., a săvârșit infracțiunea, fiind în perioadă de probațiune, ceea ce denotă faptul că fiindu-i acordată de către instanța de judecată, posibilitatea de a demonstra capacitatea de reeducare și resocializare, în vederea neadmiterii pe viitor a încălcării legii penale, acesta nu și-a făcut concluziile de rigoare și a comis din nou o infracțiune cu intenție, fapt ce permite de a concluziona că o pedeapsă neprivativă de libertate nu și-a atins scopul în privința ultimului, urmând a se interveni cu o modalitate mai aspră de executare a pedepsei de către inculpat, ce ar duce la atingerea scopului legii penale.

Ce ține de invocările recurentului, precum că inculpatul a conștientizat greșeala comisă, s-a căit de cele săvârșite, a recunoscut vina, Colegiul statuează, că în prezenta speță aceste circumstanțe, nu sunt suficiente de a-i stabili o pedeapsă mai blândă neprivativă de libertate, în contextul în care este prezentă și o circumstanță agravantă, precum și date despre personalitatea inculpatului, expuse mai sus, ce nu prezintă garanții ale conduitei acestuia care ar permite instanței să dea dovadă de clemență.

În continuare, în prezenta speță fiind constat prezența cumulului de sentințe, instanța de apel just a aplicat și prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i inculpatului pedeapsă definitivă de 3 ani 1 lună închisoare. Instanța de recurs relevă, că și acest termen stabilit inculpatului ca pedeapsă definitivă este întemeiat, fiind adăugat parțial din pedeapsa stabilită anterior prin sentința Judecătoriei Florești din 30 martie 2015, mai mult simbolic, deoarece potrivit alin. (3) al aceleiași norme penale, pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

În atare împrejurări Colegiului penal consideră, că instanța de apel i-a aplicat inculpatului, Talpă V., o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina ultimului, precum și a termenului pedepsei stabilite cu executare în închisoare a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Sumând cele expuse, instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate în partea stabilirii pedepsei inculpatului, Talpă V.

Având ca reper cele menționate supra, Colegiul penal concluzionează că recursul declarat de către avocat, este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Tăriță Andriana în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Talpă Victor Xxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 06 februarie 2018.

Președinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie
Judecător	Catan Liliana
Judecător	Guzun Ion